

Передплата

«РУСЛАНА» киоскує:

в Австрії:

за пів рік . . . . . 20 кор.
 за рік . . . . . 40 кор.
 за чверть року . . . . . 5 кор.
 за місяць . . . . . 170 кор.

За границю:

пів рік . . . . . 16 рублів
 або 36 франків
 за рік . . . . . 32 рублів
 або 72 франків

Подвижок число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Барвет ми очі і душу ми виреш, а не возьмеш милости і віра не виреш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о 5³⁰ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. кв. Дмитровського (Хорунщаків). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в п'яси: Ганемана.

Реклама звертає сидше наповнедне звержене — Рекламанія проочитаніє відли від порта. — Оголошенія авчійні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надстрічці» 40 с. від стрічки. Подані і приватні донесенія по 30 сот. від стрічки.

Віднова Церкви Успенія Пр. Богородиці у Львові.

(X) Перед кількома днями звернув заводський знавець штуки у фейлтоні «Діла» бачність міродатних кругів і рускої суспільности на вельми важну справу віднови Церкви Успенія Пр. Богородиці у Львові і за се належить ся йому справденне признанє. В нашім краю взагалі небогато старих пам'ятників будівництва, різьби і живописи а похопність до віднови і перероблюваня на новий лад невмілими людьми доводить часто до затрати цінних останків нашої штуки. Можна сподівати ся, що знаменитий знавець штуки взагалі, а церковної особливо, Є. Е. Митрополит гр. Шентицький, своїми невсипучими змаганнями і на тім полі доведе до важних вислідів. Заснований ВЦр. Митрополитом при соборній Церкві св. Юра музей церковних старинностей буде неперечно тим жерелом, з котрого наше духовенство, а передовсім питомці духовної семінарії, будуть могли черпати знанє церковної штуки. О скільки нам відомо, має в духовній семінарії питомцям подавати ся т. зв. археологія. Одначе до сего так важного предмету не було заводового доцента і тому зводила ся та наука до такого значіня, як т. зв. славоніка, гебраїка ітп., а хіба нечисленні одиниці, що мали замилованє і розумінє для штуки, присвоювали собі власними змаганнями сяке-

таке знанє. А вжеж сьвященик, котрий має дбати про збереженє і віднову пам'ятників штуки церковної, повинен винести з семінарії відповідне до того підготовленє. Можна би отже бажати, щоби питомцям уділювало відомостей з історії штуки взагалі а особливо церковної, і нема сумніву, що Є. Е. Митрополит привдає до сего предмети відповідного заводового доцента.

Окрім того повинні би наші власти церковні взагалі звернути більшу увагу на будови, перебудови і віднови церков, щоби по зможі все те відбувало ся відповідно духови і характерови нашої церковної штуки. Не сумніваємо ся, що віднова соборної церкви св. Юра і Успенія Пр. Богородиці не відбуде ся без поради і догляду Є. Е. Митрополита, а тоді можемо бути певні, що ся робота випаде відповідно вимогам і характерови рускої церковної штуки.

Під конаць своєї заводової розвідки фейлтоніст «Діла», порушує також питанє, де взяти фонди на віднову церкви Успенської, а редакція примічає від себе, що Ставропігія львівська має такі фонди, що чейже і без складок здобуде ся на віднову своєї церкви. Се правда, що Ставропігія є заможна, але окрім церкви має она ще й інші задачі, так що неможе всего майна обертати на саму церкву. До сего обовязані нам допомогти державний і краєвий фонд тим більше, що тут розходить ся о збереженє перворядних пам'ятників штуки старинної. Як довго п. Ол. Барвіньский був

соймовим послом, мав він реферат «рубрики бюджетової історичні пам'ятники», і тоді висддав значнійші підмоги з краєвого фонду на віднову церкви в Рогатині, Богородичної церкви в Галичі і ин., а також звертав бачність на збереженє дорогоцінного іконостаса в Богородчаннах, уміщеного в деревляній церковці, положений в тіснім заулку, загроженій небезпечностю огню. В тім часі кинули ся особливо Краковяки до обнови своїх костелів, цінних пам'ятників штуки, як костела на Вавелю, Божого Тіла, св. Катерини і ин. а єпископ Пельчар звернув ся о підмогу на віднову поєзуйтського костела в Перемишлі і на ті ціли сойм ухвалив мало що не 200.000 гульденів.

Колиж тепер прийшла черга на віднову наших знаменитих пам'ятників св. Юра і Успенської церкви, то наші послы повинні виєднати з краєвих фондів відповідні підмоги на віднову. Окрім того треба звернути ся і до центрального правительства і центральної комісії для збереженя старинних пам'ятників, котрі також повинні признати відповідні підмоги. Коли в 1902 р. вела ся розправа над державним бюджетом в комісії державної ради, п. Барвіньский промавляв між инши при рубриці „Archeologische Zwecke“ і звертав бачність на велику вартість архітектонічну Успенської церкви, котру в тім році тодішній міністер просьвіти Гартель оглядав з великим зацікавленєм.

Тоді то заявив він в комісії, тогочасно

Площа і церква св. Марка в Венеції.

(Ковчє).

Головний престол з осіненєм, спочиваючим на чотирох, з зеленого мармору зроблених стовпах, відділений від решти церкви перегородою, що подобає на наш іконостас. На підставі високій, хорошо украшений стоїть балюстрада з найрідших і найцінніших марморів, з котрої виростає 8 колонам, що двигают прехороший архитрав, на котрім поставлено 12 апостолів, серед котрих блищить превеликий хрест срібний. Перед тою перегородою стоять два амвони також мармурні, оден амвон висшій, другий низшій; на висшім читано Євангеліє, також указував ся ту нововибраний дожа народова.

Головний престол украшає славна pala d'oga, дорогоцінна ікона в грецкім

стилю, що відчиняє ся тільки на деякі торжества; є се на золотих і срібних плитах посеред перел і всяких дорогоцінностей емальоване житє св. Марка, дальше зображені Апостоли, пророки і Ангели, події з старого і нового завіта з ріжними написами грецькими. Се діло утворено в X. віці в Константинополі. Під престолом зложено тіло св. Марка, як се указує напись на мармурній таблиці, приміщена позаду олтаря. Поза тим престолом єсть ще другий. Осіненє з бронзу сперте на чотирох кручених колюмнах з алябастру, що мають бути побрані з церкви Соломона, озарені сонцем є прозорі золотої краски. Недалеко того престола видно бронзові двері, що ведуть до ризниці, украшені різьбою Sansovin-a, де між иншим поміщує ся погрудє самого артисти, дальше погрудя Аретіна і Тіциана.

Церква св. Марка збудована зачатково з дерева і обложена мармором до-

жею Partecipazio 828 р., коли тіло св. Марка Євангелиста з Александриї перенесено до Венеції. Дожа Петро Orsello оснував на єї місці в ваді грецького хреста р. 977 теперішню церкву, котру 1071 р. скінчено і осьвячено. Базилика та стояла під патронатом дожив, а духовні отці, котрим поручено правити нею, наділені були від речи поспільної ріжними достоїнствами. Від року 1071 церква та 4 рази згоріла і 4 рази з чим раз більшим блеском була обновлена. Австрійське правліне виложило за час свого панованя більш 7 мільонів на єї реставрацію.

Венеціяни намірили при самій церкві там, де тепер дві колюмни контицькі стоять, поставити вежу. Правдоподобно вежа та не надавала ся до цілости в грецкім стилю здвигненої церкви, тому троха подальше її примістили. Вежа ся (campanile de S. Marco) мала 335 стіп висоти. У X. столітю зачали її будувати

вість, пособити з державних фондів, на-колиб дійшло до віднови. Пора отже тепер відкликати ся і до кравого і до державного фонду о підмоги, а позаяк се цінні пам'ятники престольного міста Львова, то й міска рада повинна на їх віднову признати відповідну суму.

Виборча реформа по обох сторонах Литави.

Історія теперішньої виборчої реформи стоїть в тісній звязи з розвитком сепаративного руху на Угорщині. Відома річ, що австрійське правительство причинило ся майже зовсім несподівано до давного клича соціалістів, під яким они вели свою пропаганду, іменно загального, рівного, тайного і безпосередного права голосованя. Стало ся се тому, щоби переломити націоналістичний шовінізм на Угорщині, загрожуючий дуалізму монархії. Загальне голосоване мало визволити народи зпід угорської гегемонії, принести рівновагу в націоналістичних тенденціях і звернути діяльність законодавчих тіл від національно-політичного та культурно-економічне поле.

Щоби правительственному проєктові загального голосованя надати поваги та прихилити до него всі демократичні живла в краю, треба було попередити его добрим приміром в Австрії. Тим ближше се лежало інтенціям правительства, що і тут в Австрії національний шовінізм витворив иншого рода запору до статочного розвою держави, зупиняючи нормальний хід законодавчої машини. І справді, мимо величезних трудностей, які спричинили потрібну зміну кабінету, виборча реформа в Австрії дійшла вже до половини дороги свого полагодження. Згоджено ся вже, як звісно, на скількість і розділ мандатів і виборчих округів між поодинокими країями і народностями.

Тимчасом на Угорщині було до тепер зовсім глухо в тім згляді — тамоцне правительство з лона давної «партії незалежності» зовсім не спішило ся з виконанем услівя, під яким обняло правління. Дожидало очинидячки висліду комісійних праць виборчої реформи в Ав-

стриї. Отже тепер відкрило рубець засло-ни що до тенденцій свого проєкту. Буде він вправді опирати ся на засаді мнимої загальности, але ограничує єї вимогом, щоби виборець умів читати і писати по угорски, — однак кожний торговельник і ремісник одержить більше чим один го-лос; kwestія тайности є ще не порішена. Очевидно недововки сеї звістки треба до-повнити собі в сей спосіб, що коли кож-дий крамар і ремісник буде мати більше чим оден голос, то тим більше голосів буде мати великий фабрикант або дідич. Була би се плюральна система найгіршої сорти, а піддержувала би на Угорщині панованє маляр-юдейо-аристократичної олігархії.

Неминучо такий вислід виборчої ре-форми вплине і на дальший єї розвій в Австрії. Петроградні і шовіністичні жи-вла упривілюваних народів в Австрії підхоплять радо сю притоку задля накинєня Австрії плюральної системи. Вибор-ча реформа, яка вже була на добрій — хочай не всі народи вдоволяючій дорозі до розвязаня, стає тепер поважно загро-женою. Є се немов насміх над тими крикунами, що то дотеперішні зусилля по-слів ругали з тої причини, що їх висліди не були вдоволяючі. На адресу тих по-літиків-критикоманів, які не тільки у нас уміють робити широкою губою, видав заряд молодоческої партії комунікат за-титулований «В важну хвилю», в якій го-ворить між иншим таке:

«Ми уважаємо за річ погубну, що питанє виборчої реформи стало ся пита-нєм партійної боротьби та що його ужи-вають за средство боротьби проти моло-доческих послів. Колись буде в історії записано, що молодоческі послы в цілій акції виборчої реформи дали доказ свого чесного демократизму та одушевленя за-для розширеня прав найпиррих верств народних. Ніхто чейже не міг сподіватись, що вїденський парлаєнт є спосібний да-ти виборчу реформу, якаб що до поділу мандатів була вповні справедлива. І вєї що обіцяли дати широким верствам на-роду виборче право, були свідомі сего, що перші почини ніяк не можуть бути вдоволяючі. Для того як раз в теперіш-ній ситуації є зєдинєнє всіх ческих сил а не борба категоричним імперативом,

щоби виборча реформа принесла ческому народови як найбільше користи та щоби в будучім вїденськїм парлаєнтї, який має бути вибраний на підставі загального рівного голосованя, вплив і значіне че-ского народу були як найбільші. Є обо-вязком всіх ческих партій, в послїдній хвилині зібрати всі сили, щоби з побїдою загального, рівного виборчого права по-бїдила не лиш ідея політичної рівности національностей. Не борба против вибор-чої реформи, а по при се борба міжпар-тийна, але боротьба за справедливу ви-борчу реформу, ведена всіми партіями нашого народу, се найвисша цїль, до якої треба стреміти».

Товариство Руска Бурса ремісничя і проми- слова у Львові. (Рік адміністраційний 1905).

Товариство «Руска Бурса ремісничя і промислова у Львові» має на цїли дба-ти о витворенє добре фахово вишколеного і національно свідомого, взагалі ін-телігентного руского стану ремісничого і промислового, а тим самим старатись о економічне піднесенє цілого народу. До осягненя сеї цїли повинно Товари-ство уживати всіх статутом предвидже-них средств, як: удержувати бурси, в ко-трих руска ремісничя і промислова моло-діж діставала би не лише удержанє в часі приписаної науки, але також — де би доповняно домашнє єї вихованє, убла-городняючи єї духа і розвиваючи єї фі-зичні сили; устанавляти в міру фондів стипендії на дальше образованє рускої ремісничої і промислової молодїжи; уді-лювати запомоги на подорож і курси на-укові; вивінувати бувших питомців това-риства варстатами, машинами і иншими приборами до самостійного веденя реме-сла і промислу; устроювати взірцеві вар-стата; удержувати фахових учителів і ін-структорів; видавати фахові періодичні письма і твори з области ремесла і про-мислу і т. и. По причині однакож що ру-ска суспільність за мало інтересує ся єще товариством і фонди були за скупі, щоби по мисли статута розвинути ширшу ді-яльність, обмежало ся товариство до те-пер на саме удержанє бурси, в котрій о-бразуюча ся в ремеслі та промислі мо-лодіж мала прихїсть, — і помимо такого обмеженя вже від трех літ рахунки то-вариства замикають ся значними недо-борами.

Яку вагу має цїль сеї інституції, свідчить хотьби сей факт, що в послїд-них днях завязав ся у Львові польський обивательський комітет, котрий рішив за-няти ся як найскорше організацією то-вариства для закладаня бурс для ремі-сничої молодїжи в цїли єї «ународовле-ня» і виобранованя на спосібних польських ремісників і промисловців.

Признати мусимо, що в наслідок частих відозв і покликів в часописях матеріяльна поміч зі сторони нашої суспільности росте вправді рік-річно, але на жаль не в такім відношеню, як ростуть потреби нашої інституції. При змагаючій ся просьвітї, нарід наш починає вже здо-ровійшим розумом дивити ся на світ і

з деякими перестанками 240 літ. Була она чотириугольна. Ступенів там не було, тільки дорога поперечна 6 стіп широка у 32 заламах, що раз висше аж до дзвонів так догідно устроєна, що фран-цузкий король Генрик III. а по тім кіль-кох австрійських офіцерів на конях на верх виїхали. За часів речипоспільної по-міщені були на вежі 4 дзвони і оден за-взивав вірних ще перед сходом сонця до молитви, другий давав знак, що в уря-дах діяльність зачата, третім скликувано радних на раду, четвертий вістив, що довершено діло справедливости на пере-ступнику. У XVII. віці додали ще пятий дзвін, котрий в день Вознесєня голосив місту, що слїдував акт торжественний вінчаня дожі з морем.

З вежи, що перед кількома роками завалила ся, розкривав ся прегорошний вигляд, на се по воді плаваючи місто. Великий канал в виді латинської букви S. перетинає цілу Венецію на двоє, 72

острови розкинені серед лягун, понад котрими зносить ся безліч почорнілих дахів, що вкривають до двайцять тисяч камяниць і палат, зпоміж котрих добу-вають ся біляві оловяні копули, вежі і каблукы прехороших фацият сто дванай-цять церков. Канали поменчі (Rio), ко-трих тепер числять 146 порозділювали в ріжних напрямках місто, на них 308 мармурових мостів лучать з собою тисяч сто вузоньких уличок, переходів і заул-ків. У тім справдешнім лябірінті уличок, каналів і дивовижних закрутів снує ся тепер коло 114 тисяч люда, майже 80 тисяч менше, як за часів річипоспільної. Місто се з усіми своїми красами, з всім своїм колишнім богатством, чим раз ма-ліє, чим раз клонить ся до упадку, коли насупротив подальший Триєст чим раз стає красший, чим раз богатший...

C.

веккого повіта наступить з днем 16. серпня 1906. — «Przegląd» доносить, що зі Львова утік підпоручник 95. п. п. Брон. Кравець, імовірно з причини довгів. — У Відні помер в 88. р. жити бувший посол до держ. ради Франц Розер, котрий завзято виступав проти числової лютерії.

Телеграми

з дня 14. серпня 1906.

Відень. N Wiener Tagblatt доносить з Лондону, що король Едвард по укінченню лічення в Марієнбаді в п'ятницю дня 7. вересня приїде до Відня і яко гість цесаря забавить в Шенбруні один день, а дня 8. відіде до Лондону.

Лондон. Pall Mall Gazette доносить з доброго жерела, що підвизини англійського короля в Фрідріхсгофі мають важне політичне значінє. Цар мав звернути ся о раду до короля Едварда, а він обіцяв дати відповідь після конференції з цесарем Вільгельмом. Оба монархи мають вислати спільне письмо цесарю. В разі колиб заходила потреба, буде заступати царя на тій конференції вел. кн. Плекса.—Times натомість відмовляє віздови в Фрідріхсгофі всякого політичного характеру, називаючи его єдино актом куртоазії.

Петербург. «Петербург. Газета» доносить, що вибори до нової думи зачнуть ся в падолисті, а в часі серпня і вересня виготовить ся виборча ординація, якої оголошенє наступить перед розписанєм виборів.

Торговельні і промислові вісті.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові від 6. до 12. серпня 1906:

	за 50 клг.
Пшениця	7 50— 7 75 К.
Жито	5 50— 5 70 К.
Ячмінь броварняний	5 75— 6 60 К.
Ячмінь на пашу	0 00— 0 00 К.
Овес	7 25— 7 50 К.
Горох до вареня	8 50— 9 60 К.
Горох на пашу	6 00— 6 30 К.
Бобик	0 00— 0 00 К.
Ленча	0 00— 0 00 К.
Конюшина червона	45 00— 55 00 К.
Конюшина біла	40 00— 50 00 К.
Конюшина шведска	50 00— 65 00 К.
Тимотка	00 00— 00 00 К.
Ріпак зимовий	13 25— 13 50 К.
Насінє льняне	10 25— 11 50 К.
Насінє конопл.	0 00— 0 00 К.
Хміль	150 00— 180 00 К.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.*)

1. Лист Василя Мова до ред. «Діла».

(Без дати, але імовірно 1882 р.)

З прихильністю прошю шановну редакцію «Діла» на оті чотири карбованці вислати мені:

1) переклад повісти Раймунда «В обороні чести».

2) переклад повісти Диккенса: «Святий вечір».

А решту грошей прошю переслати в Товариство імени Шевченка з моім щирим проханням, щоб вислали мені «Ілюстрований календарь на рік 1883».

Та чи не взялаб шановна редакция на себе праці заповісти якій книгарні, щоб вислали мені переклад творів Шекспіра, зроблений Кулішем (примірників зо три або цю) з заворученням, що гроші я виплю з першою поштою, як тільки відберу книжки. Я б пра-

* Первописи находять ся в архіві Барвінських. Ред.

мо послал гроші, та не знаю, куди треба посилати и скільки, та такі й того не знаю, чи вільно сьму перекладові у Россію провистати.

Адрес: Ейекъ (Кубанской Области) Василию Семеновичу Мова.

Велико був би я вдячним, як би также само вислали мені «Святе письмо» в перекладі Пулюя и Куліша, псалми Давида в перекладі Куліша и всі гимназіяльні галицькі (руські) учебники («Читанки» я у себе маю). А все оте мені потрібне дуже, бо я вже кілька літ працюю над споруженням «Російсько-українського словаря», але чуюся, що лексикальний скарб нашої мови далеко не вичерпаний мною и найбільш через недоступність нам росіянам, галицької літератури.

Прихильний до Вас

V. Мова.

Словарь Партицького, «знадобі» Верхратського, юридично-політичну термінологію — уже маю.

Добре булоб, як би вислали мені «каталог» якої найкращої галицької книгарні.

З грошевою поштою не забарюєсь.

2. Лист книгаря Луки В. Ільницького до редакції «Діла».

Въ Редакцію Журнала «Діло».

Откритъ при нашому книжному магазину продажу Вашихъ книжокъ и газети, можемо при такихъ условіяхъ:

1) Ви висилаєте якъ газету такъ и книжки свои під бандеролью а не посылками, по сь посылкою у насъ дуже важко, окрімъ возни зъ цензурою беруть за книжки велику пошлину

2) На першій раз висилайте намъ по 5 экз. кожного Н-ра тіж же НН, въ котріх будуть розбори нашихъ книжокъ можна и по більшъ.

3) Всі вновъ виходящі українські книжки я буду висилати Вамъ за длі розбору.

4) О всіхъ виходящихъ у насъ українськихъ книжкахъ Ви будете у своему Ділі объявляти.

5) Кожной української книжки, коли пожелаете, я буду вислати Вамъ на продажу по 10 экз., чи скільки Ви напишете. Щобъ и Ви могли тамъ у себе на місті продавати ихъ.

Въ ожиданіи Вашого отвиту, остаюсь шануючий Вас Ваш

Л. Ільницькій.

P. S. Книжки Сагайдачний Мордовцева и Кудеяръ Костомарова Вамъ послані.

3. Лист А. Зайкевича до ред. «Діла».

Шановний Паве Добродію!

Одібрав я сегдні Ваш цікавий лист і дуже дякую за звістку про виданя у Львові про гончарську справу. Також передав Вам покліп Якову Степановичу. Дякуємо Вам обидва, дуже дякуємо за Вашу земляцьку прихильність. Що належить до гончарства, то маю Вам сказати, що зараз по одїзді Вашім із Карльсбада і я виїхав поблукати по своему, розвідати децо про Німецькі гончарські справи і тільки вчера в вечері повернув ся. Був у Germanisches Museum у Нормберзі, у Römisch-germanisches Museum у Найнці, пройшов ишки знамениту німецьку Kuppen- und Becherland біда Кобленці, був у Зігбурзі, де жили колись славетні Улькери (гончари старої німецької Гільди) і добув децо до історії нашого українського гончарства, котре в XV, XVI і XVII віку прийняло в себе не малу приливу із великого германського моря.

Завтра вранці виражаєм ся в Дрезден, відтам в Прагу і із Праги в Відню. В Відні обрахуємо, якої нам держатись дороги, чи на Адриатику морем до дому, чи по Дунаєви, а чи сухопутью через Львів. Як що нараїмо через Львів і хоть то було б дуже приятно у Львові знову з Вами спіткати ся, щоби у куні обдивитця Музеум Дідушицького і Музеум політехнічний.

Прощайте же бувайте здорові і пишіть у Харків.

Прихильний до Вас і шпирій

А. Зайкевич.*)

13/1 Сентября.

1882.

*) Пок. Волод. Барвінський познакомив ся з А. Зайкевичом у Карльсбаді і звідтам неперечно писаний сей лист, котрий тут передаємо в нинішній правопис.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 1. до 15. серпня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлення В неділі і свята 2 представлення о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлення. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного
купує і продає всякі папери цінні і МОНЕТИ
по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провизії.

Щадіть і купуйте землю!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

платить 4% від впадок, приймає і виплачує вкладки кожного дня, крім неділі і свят; Уділяє позички на 6% на гіпотеку або за порукою; дає більші позички парцелянтам на купно землі; салату гіпотечних позичок розкладає 15 літ. при 30 ратах швірчих вивносить рата на капітал і процент разом 5 корон від 100 корон.

На покритє дахів бляхою або черепом уділяє „Джістер“ позички на 5%.

Позички можуть дістати тільки члени; ако член може приступити тільки член Товариства обезпеченє „Джістер“.

Дивиденда від уділів членських вивносить все 6%.

Впадки можуть впадати також не члени.

Впадки вивносить 1905: 2.072.928 К.
Позички уділені 2.041.615 К.
Уділи члени 162.127 К.
Фонд резервовий 30.288 К.
Цінні папери і акції 257.963 К.

З чистих зисків уділів „Джістер“ на перкви, бурєв і инші середні ціли вже над 40.000 корон.

Щадіть і купуйте землю!

Женьщина середного віку (38 літ) бездітна вдова, пошукує місця господині в святиченим домі; може в тім згляді вказати ся похвальними свідощтвами. Ласкаві зголошеня до адміністрації «Руслана».

СОКІЛ Музика можна набувати в „Сокільській Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.